

Knjiga proroka Daniela - Broj sedamnaest

Proročke poveznice: Nabukodonozorov zlatni kip i zakon o nedjelji

Jeff Pippenger

2023-12-12

Sestra White često poistovjećuje zlatni kip na ravnici Duri sa zakonom o nedjelji.

„Uspostavljena je idolopoklonička subota, kao što je zlatni kip bio postavljen u ravnici Duri. I kao što je Nabukodonozor, kralj babilonski, izdao odredbu da svi koji se ne bi poklonili i štovali taj kip budu pogubljeni, tako će biti proglašen proglas da će svi koji ne budu iskazivali štovanje ustanovi nedjelje biti kažnjeni tamnicom i smrću. Tako se gazi pod nogama subota Gospodnja. No Gospodin je objavio: ‘Jao onima koji izdaju nepravedne odredbe i propisuju nevolju koju su odredili’ [Izaija 10:1]. [Sefanija 1:14–18; 2:1–3, citirano.]” Manuscript Releases, svezak 14, 91.

U ovom posebnom odlomku sestra White upućuje na knjigu proroka Sefanije te time dodatno učvršćuje proročku povezanost između drugoga i trećega poglavlja Daniela. Sefanija pokazuje da se Božji narod treba sabrati prije nego što dekret stupi na snagu. On također prepoznaje trubljsku poruku, koja je simbol poruke upozorenja usmjerene protiv gradova (država) i kula (crkava). On prepoznaje sabiranje, koje je sastavni element „sedam vremena“, a koje se događa kada se uznosi molitva iz Levitskoga zakonika dvadeset i šest. On prepoznaje „narod koji nije poželjan“, sve vrijeme naglašavajući dolazak Božjega izvršnog suda koji započinje zakonom o nedjelji i pojačava se sve do Drugoga Kristova dolaska.

Onomu što prethodi uredbi o nedjeljnom zakonu jest oblikovanje slike Zvijeri. Oblikovanje slike Zvijeri vidljivi je ispit koji stoji pred onima iz Božjega naroda koji su prethodno prošli prehrambeni ispit. Prije uredbi, koja je treća (lakmusov test), Božji narod, koji Sefanija označuje kao „narod koji nije poželjan“, pozvan je da se sabere. Prvo Ezekielovo proročanstvo jest poruka sabiranja, ali se ona ostvaruje samo za one koji prepoznaju svoje raspršeno stanje i mole molitvu iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, kao što je činio Daniel u devetom poglavlju.

Blizu je veliki dan Gospodnji, blizu je i žuri veoma, čak se i glas dana Gospodnjega čuje: ondje će silnik gorko plakati. Taj je dan dan gnjeva, dan nevolje i tjeskobe, dan pustoši i pustošenja, dan tame i mraka, dan oblaka i guste tmine, Dan trube i uzbune protiv utvrđenih gradova i protiv visokih kula. I pustit ću tjeskobu na ljude, te će hodati kao slijepci, jer su sagriješili protiv Gospoda; i krv će njihova biti prolivena kao prah, a tijelo njihovo kao gnoj. Ni njihovo srebro ni njihovo zlato neće ih moći izbaviti u dan gnjeva Gospodnjega; nego će svu zemlju proždrijeti oganj njegove ljubomore, jer će učiniti brz svršetak svim stanovnicima zemlje. Saberite se, da, saberite se, o narode nemili; Prije nego odluka rodi plodom, prije nego dan prođe kao pljeva, prije nego na vas dođe žestoki gnjev Gospodnji, prije nego na vas dođe dan gnjeva Gospodnjega. Tražite Gospoda, svi vi krotki na zemlji, koji vršite njegov sud; tražite pravednost, tražite krotkost: možda ćete biti sakriveni u dan gnjeva Gospodnjega. Sefanija 1:14–2:3.

„Silni čovjek” u Svetome pismu jest čovjek moći, a prvo spominjanje „silnoga čovjeka” jest Gideon.

I dođe anđeo Gospodnji te sjede pod hrastom koji bijaše u Ofri, a pripadaše Joašu Abiezrijevcu; a njegov sin Gideon vršio je pšenicu kod tijeska za vino da je sakrije od Midjanaca. I anđeo Gospodnji ukaza mu se i reče mu: Gospodin je s tobom, hrabri junače. A Gideon mu reče: Ah, gospodaru moj, ako je Gospodin s nama, zašto nas je onda sve ovo snašlo? I gdje su sva njegova čudesa o kojima su nam naši oci pripovijedali govoreći: Nije li nas Gospodin izveo iz Egipta? Ali sada nas je Gospodin ostavio i predao u ruke Midjancima. I Gospodin ga pogleda te reče: Idi u toj svojoj snazi i izbavit ćeš Izraela iz ruke Midjanaca; nisam li te ja poslao? A on mu reče: Ah, gospodaru moj, čime ću izbaviti Izraela? Evo, moj je rod najsiromašniji u Manašeu, a ja sam najmanji u domu oca svojega. I Gospodin mu reče: Ja ću zacijelo biti s tobom, i pobit ćeš Midjance kao jednoga čovjeka. Suci 6:11–16.

U Sefaniji snažni će čovjek, koji je ujedno i Gideon, gorko vikati. Riječ „vikati” simbol je Ponoćnog poklika u posljednjim danima, a riječ „gorko” predstavlja pravedni gnjev. Gideon, odnosno Sefanijin „snažni čovjek”, simbol je Ilijine poruke koja ima odgovornost pokazati Božjem narodu njihove grijehе, i naravno grijehе njihovih otaca.

Viči iz svega glasa, ne susteži se, podigni svoj glas kao trubu i pokaži mojemu narodu njegov prijestup, i domu Jakovljevu njegove grijehе. Izaija 58,1.

Svi su proroci međusobno su usklađeni u posljednjim danima, stoga je trublјenska poruka Izaije također „vik“ silnoga čovjeka iz Sefanije, koji je Gideon, i svi oni prepoznaju glasnika Ilije i njegovo djelo u posljednjim danima. U Izaiji sljedeći redci prepoznaju njihove grijehе kao drskost, jer vjeruju da doista štiju i služe Gospodinu.

Ipak me traže iz dana u dan i uživaju upoznavati moje putove, kao narod koji čini pravednost i ne napušta uredbu Boga svojega; ištu od mene odredbe pravde; uživaju pristupati Bogu. Izaija 58,2.

Gorak vapaj moćnoga čovjeka jest poruka Ponoćnog vapaja, koja uključuje otkrivenje da je 18. srpnja 2020. bio grijeh drskosti protiv Gospodina, za koji se mora pokajati i koji se mora priznati. Srž poruke Ponoćnog vapaja jest oblikovanje slike Zvijeri te naknadni sud koji islam donosi nad Sjedinjenim Američkim Državama, a potom nad svijetom.

Kada se molitva iz Levitskog zakonika dvadeset i šest ispuni na kraju pustinje od tri i pol dana iz Otkrivenja jedanaest, dragocjeno i bezvrijedno bit će odijeljeno. Mudri i ludi ili će imati zlatno ulje ili ga neće imati, i u to će vrijeme biti poput Gideonova „jednoga čovjeka“. Prema Sefaniji, prije dekreta o zakonu nedjelje, Gideon, koji je Ilija, koji je Ezekiel, koji je silni čovjek, iznijet će poruku Ponoćnoga poklika, zajedno s gorčinom pokazivanja Božjem narodu njihova grijehа sudjelovanja u predviđanju od 18. srpnja 2020. i njihova neopravdanog pokušaja da opravdaju svoje predviđanje nakon što je ono potpuno propalo.

Sefanija prepoznaje okupljanje Božjega naroda u posljednjim danima koje prethodi odredbi o zakonu o nedjelji. To je okupljanje također prikazano Ezecielovim prvim proročanstvom u trideset

i sedmom poglavlju.

Tako sam prorokovao kako mi je bilo zapovjedbano; i dok sam prorokovao, nastade šum, i gle, potres, i kosti se spojiše, kost sa svojom kosti. I kad pogledah, gle, na njima izrastoše tetive i meso ih prekri, i koža ih pokri odozgo; ali u njima ne bijaše daha. Ezekiel 37:7, 8.

Ezekiel je prorokovao suhim kostima koje su ležale mrtve na ulici onoga grada iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja, gdje je i Gospodin naš bio razapet. One se najprije sabiru zajedno.

I njihova će mrtva tijela ležati na ulici velikoga grada, koji se duhovno zove Sodoma i Egipat, gdje je i Gospodin naš bio razapet. I ljudi iz pukova i plemena i jezika i naroda gledat će njihova mrtva tijela tri dana i pol te neće dopustiti da njihova mrtva tijela budu položena u grobove. I oni koji prebivaju na zemlji radovat će se nad njima i veseliti se te slati darove jedni drugima, jer su ta dva proroka mučila one koji prebivaju na zemlji. Otkrivenje 11:8–10.

Okupljaju se dok se tri i pol dana privode svome završetku. Tri i pol dana predstavljaju vrijeme odgađanja iz dvadeset i petog poglavlja Evanđelja po Mateju, ali ona su također i rasijavanje „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest. Oni koji su okupljeni prethodno su bili raspršeni, a Sefanija ih prepoznaje kao „narod nepoželjan”. Narod koji je nepoželjan jesu oni koji su bili mrtvi na ulicama dok se svijet radovao nad njihovim mrtvim tijelima, ali koji se okupljaju te potom postaju narod koji je predmet napada zmajevе sile posljednjih dana, onih koji podižu bludnicu Tira kao svoju glavu.

Pjesma ili psalam Asafov. Ne šuti, Bože; ne miruj i ne počivaj, Bože. Jer evo, neprijatelji tvoji dižu bunu, i oni koji te mrze podigli su glavu. Lukavo su se zavjetovali protiv tvoga naroda i vijećali se protiv tvojih skrivenih. Rekli su: Dođite, istrijebimo ih da više ne budu narod, da se ime Izraelovo više ne spominje. Jer su se jednodušno posavjetovali; udružili su se protiv tebe. Psalam 83:1–5.

Njihova je namjera uzeti duhovni Izrael posljednjih dana i baciti ga u Nabukodonozorovu užarenu peć. Kada mrtve kosti prvi put čuju Izaijin „glas“, koji viče poruku Ponoćnoga pokliča, one su još uvijek u pustinji tri i pol dana. Tada moraju izabrati hoće li primiti ili odbaciti Utješitelja kojega je Krist obećao poslati, a koji ih osvjedodčuje o njihovu grijehu od 18. srpnja 2020.

Tješite, tješite moj narod, govori Bog vaš. Govorite srcu Jeruzalema i vičite mu da se njegova vojna služba navršila, da mu je bezakonje oprosteno; jer je iz ruke Gospodnje primio dvostruko za sve svoje grijehe. Glas onoga koji viče u pustinji: Pripravite put Gospodnji, poravnite u pustoši cestu Bogu našem. Svaka će se dolina uzvisiti, i svaka gora i brežuljak sniziti; i što je krivo, ispraviti će se, a neravna mjesta postat će ravna. I otkrit će se slava Gospodnja, i svako će je tijelo vidjeti zajedno, jer su usta Gospodnja govorila. Izaija 40,1–5.

Ulomak koji prepoznaje djelo glasa koji viče u pustinji sadrži neke vrlo detaljne pojedinosti. Njegova će se poruka temeljiti na otkrivenju Kristova karaktera, kako je predstavljeno činjenicom da će se otkriti „slava“, koja je Kristov karakter. Otkrivenje Isusa Krista koje se otpećaćuje neposredno prije završetka vremena milosti jest otpećaćenje Kristova karaktera, kako je prikazano sastavnicom Njegova karaktera koja je predstavljena kao Alfa i Omega. Također će se otkriti da je

Njegov karakter „istina“.

Još jedna pojedinost jest da, kada glas počne vikati, on je još uvijek u pustinji od tri i pol dana, jer više u pustinji. Proročki, kada njegovo djelo započne, dva su svjedoka još uvijek mrtva na ulici koja prolazi kroz Ezekielovu dolinu. Još jedna određena činjenica jest da će, kada glas započne svoje djelo, cijeli svijet imati pristup poruci. Još jedno zapažanje jest da je poruka dana u razdoblju posljednjih dana, kada Krist briše grijehe sto četrdeset i četiri tisuće, jer je njihova bezakonja oproštena. Žalosna činjenica koja se također otkriva „red po red“ jest da će samo oni koji ispunjavaju zahtjeve evanđelja primiti oprost koji se ostvaruje u toj povijesti.

Samo oni koji odgovore na zahtjeve povezane s molitvom iz Levitskog zakonika 26 imat će izbrisane svoje grijehe i grijehe svojih otaca, jer će primiti „dvostruko za sve njezine grijehe“. Gospodnja „ruka“, koja je povezana s njihovim grijesima i grijesima njihovih otaca, simbol je prvoga razočaranja, kada je Gospodin svojom rukom prekrrio pogrešku koja je prouzročila prvo razočaranje. U milleritskoj povijesti Njegova je ruka spriječila Božji narod da vidi skrivenu istinu. Njegova je ruka u toj povijesti predstavljala Njegovu božansku providnost. U posljednjim danima Njegova ruka predstavlja odbacivanje objavljene istine od strane Božjega naroda, a Njegova ruka tada predstavlja Njegov božanski sud.

Na glas prve Ezekielove prorokbe mrtvi se sastavljaju zajedno, ali još ne stoje kao silna vojska. Druga prorokba iz trideset i sedmoga poglavlja Ezekielu to ostvaruje donoseći dah koji dolazi od četiri vjetra.

Tada mi reče: Prorokuj vjetru, prorokuj, sine čovječji, i reci vjetru: Ovako govori Gospodin Bog: Dođi od četiri vjetra, o daše, i dahni na ove pobijene da ožive. I prorokovah kako mi je zapovjedio, i dah uđe u njih, i oni oživješe te stadoše na svoje noge, vojska veoma velika. Tada mi reče: Sine čovječji, ove su kosti sav dom Izraelov. Evo, oni govore: Naše su kosti usahle i naša je nada nestala; odsječeni smo. Zato prorokuj i reci im: Ovako govori Gospodin Bog: Evo, narode moj, otvorit ću vaše grobove i izvesti vas iz vaših grobova te vas dovesti u zemlju Izraelovu. I znat ćete da sam ja Gospodin kad otvorim vaše grobove, narode moj, i izvedem vas iz vaših grobova. I stavit ću svoj duh u vas, i oživjet ćete, i nastanit ću vas u vašoj zemlji; tada ćete znati da sam ja, Gospodin, to rekao i izvršio, govori Gospodin. Ezekiel 37:9–14.

Taj dah Ezekielova proročanstva jest poruka pečaćenja, jer dolazi od četiriju vjetrova.

I nakon toga vidjeh četiri anđela gdje stoje na četiri ugla zemlje, zadržavajući četiri vjetra zemaljska, da vjetar ne puše ni na zemlju, ni na more, ni na ikakvo drvo. I vidjeh drugoga anđela gdje uzlazi od istoka, imajući pečat Boga živoga; i povika glasom velikim četvorici anđela kojima bijaše dano da naude zemlji i moru, govoreći: Ne naudite ni zemlji, ni moru, ni drveću, dok ne zapečatimo sluge Boga našega na čelima njihovim. Otkrivenje 7:1–3.

Četiri vjetra ustaju s istoka, a u proročkom smislu islam je i „istočni vjetar“ i „sinovi istoka“. Ezekielov „dah“, koji oblikovana tijela pretvara u „vojsku vrlo veliku“, jest poruka koja pečati sto četrdeset i četiri tisuće. Poruka pečaćenja iz sedmoga poglavlja Otkrivenja uzlazi s istoka. Ta je poruka poruka Ponoćnoga poklika, a Sefanija je prepoznaje kao trubni „znak na uzbunu protiv utvrđenih gradova i protiv visokih kula“.

Toranj je simbol Crkve.

„U prisposobi je domaćin predstavljao Boga, vinograd židovski narod, a ograda božanski zakon koji je bio njihova zaštita. Kula je bila simbol hrama.” Čežnja vjekova, 597.

Grad je kraljevstvo u biblijskom proročanstvu. Papinstvo je „Babilon“, „onaj veliki grad“. Francuska, a potom Sjedinjene Države, jesu „veliki grad“ „Sodome i Egipta“. Jeruzalem je „veliki grad“ koji silazi s neba. Zefanijina poruka usmjerena je protiv gradova i kula, odnosno protiv spoja crkve i države, koji je po definiciji slika Zvijeri. To je „tajna“ poruka drugog poglavlja Daniela.

Neposredno prije dekreta o nedjeljnom zakonu, to jest kušnje sa zlatnim likom Nabukodonozorovim iz trećeg poglavlja Daniela, mrtva tijela oživljuju i preobražavaju se u silnu vojsku da objavi poruku koja prepoznaje i suprotstavlja se oblikovanju saveza crkve i države, dok ujedno prepoznaje da je islam providonosno sredstvo kojim se Bog služi da izvrši svoj sud nad onima koji nameću bogoslužje nedjeljom, kao što je činio u prošloj povijesti. Poruka prepoznaje da će, kada lik bude potpuno razvijen i bude nametao žig zvijeri, sud biti izvršen.

U trećem poglavlju Daniela nema izravnog upućivanja na sliku Zvijeri koja vodi do nedjeljnoga zakona i u njemu doseže svoju puninu, ali ne mogu postojati treća poruka bez prve i druge, jer drugo poglavlje Daniela mora biti uključeno u otkrivenje istina predstavljenih u trećem poglavlju Daniela. „Tajna” sna o kipu iz drugoga poglavlja prepoznaje Božji narod kako dolazi do spoznaje o životnim i smrtnim posljedicama Nebukadnezarova lika Zvijeri.

Posvećena logika zahtijeva da, kada je Nabukodonozor odlučio održati svečanost posvećenja svome zlatnom kipu, taj kip najprije mora biti izgrađen, a glazbenici su morali uvježbati glazbu koju će izvoditi na svečanosti. Morala je postojati unaprijedna priprema gradnje koja se odvijala tijekom određenoga razdoblja, s iskapanjem, postavljenim temeljem, skelama te radnicima koji su dolazili i odlazili, a ta je priprema bila oblikovanje lika iz Nabukodonozorova sna; no Nabukodonozorova je oholost odredila da načini lik samo jedne zvijeri, a ne svih kraljevstava biblijskoga proroštva. Izgradnja toga lika kušnja je koju Božji narod mora proći prije nego što se zaključi vrijeme milosti i prije nego što budu zapečaćeni, prije nego što zasvira glazba.

Posvećena logika također prepoznaje da Šadrak, Mešak i Abednego nisu bili jedini hebrejski robovi koji su svjedočili unaprijednoj pripremi za posvetu zlatnoga lika. Oni su jednostavno bili jedini Hebreji koji su razumjeli posljedice tih priprema kao upozorenje na život i smrt te su poduzeli vlastitu osobnu pripravu za nadolazeću krizu.

U odlomku sestre White na početku ovoga članka, ona ne samo da usklađuje Sefanijinu uredbu s Nabukodonozorovim zlatnim kipom i nedjeljnim zakonom, nego također prepoznaje Izaijinu nepravednu uredbu.

Jao onima koji donose nepravedne odredbe i koji propisuju tegobne zapovijedi koje su odredili, da siromahe odvrte od pravde i otmu pravo nevoljnima moga naroda, da udovice budu njihov plijen i da opljačkaju siročad! A što ćete činiti u dan pohoda i u pustoši koja će doći izdaleka? K komu ćete pobjeći po pomoć? I gdje ćete ostaviti svoju slavu? Izaija 10,1–3.

Izaijin „nepravedni dekret“ jest nedjeljni zakon, i on je „dan pohoda“ i „pustoš“ za Sjedinjene Države, jer za „nacionalnim otpadom“ slijedi „nacionalna propast“. Prema Izaiji, pri nedjeljnom zakonu, koji je također Nebukadnezarov zlatni kip, „pustoš“ „će doći izdaleka“.

Sjetite se ovoga i pokažite se muževima; prizovite to ponovno u pamet, o prijestupnici. Sjetite se prijašnjih stvari od davnine: jer ja sam Bog, i nema drugoga; ja sam Bog, i nema nikoga kao što sam ja, koji od početka navješćujem svršetak, i od drevnih vremena ono što još nije učinjeno, govoreći: Moj će naum opstati, i izvršit ću svu svoju volju; koji s istoka dozivam pticu grabljivicu, čovjeka koji izvršuje moj naum iz daleke zemlje; doista, rekao sam to, i također ću to ostvariti; naumio sam to, i također ću to učiniti. Poslušajte me, vi tvrda srca, koji ste daleko od pravednosti: približujem svoju pravednost; neće biti daleko, i moje spasenje neće zakasniti; i postaviti ću spasenje na Sionu za Izraela, svoju slavu. Izaija 46:8–13.

Izaija smješta ovaj odlomak na kraj vremena odgađanja, jer tada njegovo „spasenje“ više neće „kasniti“. To je na kraju tri i pol dana iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja. Kraj vremena odgađanja označen je dolaskom poruke Ponoćnog poklika, kada ustaje velika vojska Ezekielova. Kada ustanu, bivaju podignuti kao stijeg u jedanaestom poglavlju Otkrivenja.

I nakon tri i pol dana Duh života od Boga uđe u njih te stadoše na svoje noge; i velik strah obuze one koji ih gledahu. I začuše jak glas s neba gdje im govori: Uzidite ovamo. I uzađoše na nebo u oblaku; i njihovi ih neprijatelji gledahu. I u taj isti čas nastade velik potres, i desetina grada pade, i u potresu poginu sedam tisuća ljudi; a ostali se prestrašišu i dadoše slavu Bogu neba. Drugi jao prođe; i evo, treći jao dolazi brzo. Otkrivenje 11:11–14.

Dva svjedoka iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja uzlaze na nebo kao stijeg, u isti čas kad nastaje potres, koji je nedjeljni zakon. U to vrijeme, ili kako Ivan kaže, „u onaj čas“, prema Izaiji, četrdeset i šestom poglavlju, Bog poziva „čovjeka“ koji izvršava Njegov naum, a koji je također „grabljiva ptica s istoka“. Grabljiva ptica, to jest „čovjek“ kojim se Bog služi da izvrši svoj naum, dolazi iz „daleke zemlje“. U desetom poglavlju Izaije, u vrijeme „nepravedne odredbe“, koja je nedjeljni zakon, „pustoš“ Sjedinjenih Država dolazi „izdaleka“. „Istok“ je simbol islama, jer su u proročanstvu oni i „sinovi istoka“ i „istočni vjetar“. „Ptica“ u proročanstvu označuje religiju, kao što je prikazano time da je Babilon krletka puna mrskih i nečistih ptica. „Grabljiva ptica“ koja dolazi iz daleke zemlje na istoku jest religija islama.

I povika silno jakim glasom govoreći: Pade, pade Babilon veliki i postade prebivalište đavolima i skrovište svakomu nečistomu duhu i krletka svakoj nečistoj i mrskoj ptici. Otkrivenje 18,2.

Trostruko jedinstvo suvremenog Babilona predstavlja tri oblika vladavine, a također i tri oblika religije. Religija Ujedinjenih naroda jest spiritualizam, religija Sjedinjenih Država jest otpali protestantizam, a religija pape jest katolicizam. Sva ta vjerska usmjerenja ponekad se simbolički prikazuju kao žene, ali i kao ptice. Upravo religijska i politička sila Ujedinjenih naroda, sa Sjedinjenim Državama kao glavnim kraljem, postavlja papinstvo na prijestolje zemlje. U knjizi proroka Zaharije upravo dvije ptice uspostavljaju papu, koji je po apostolu Pavlu u Drugoj poslanici Solunjanima označen kao onaj „bezakonik“.

Tada iziđe anđeo koji govoraše sa mnom i reče mi: „Podigni sada svoje oči i vidi što je to što izlazi.” A ja rekoh: „Što je to?” I on reče: „Ovo je efa koja izlazi.” Reče još: „To je njihovo obličje po svoj zemlji.” I gle, podiže se jedan olovni talent; i to bijaše žena koja sjedi usred efe. I reče: „To je opačina.” I baci je usred efe; i baci olovni uteg na njezin otvor. Tada podigoh svoje oči i pogledah, i gle, iziđoše dvije žene, a vjetar bijaše u njihovim krilima; jer imahu krila kao krila rode; i podigoše efu između zemlje i neba. Tada rekoh anđelu koji govoraše sa mnom: „Kamo ove nose efu?” I on mi reče: „Da joj sagrade kuću u zemlji Šinaru; i ondje će biti utvrđena i postavljena na svoje vlastito podnožje.” Zaharija 5:5–11.

Efa je košara koja se upotrebljava za mjerenje. Dvije žene koje postavljaju efu, odnosno košaru usred koje sjedi papinstvo, dvije su crkve. Dvije će religije uzeti religiju koja je u Bibliji određena kao „onaj bezakonik“ i sagraditi joj kuću u zemlji Šinaru. Šinar je drugo ime za Babilon, a Katolička crkva jest Babilon veliki u posljednjim danima.

Dvije žene koje „utvrđuju” opaku ženu u Babilonu imaju „vjetar u svojim krilima”. Te su žene također ptice, jer imaju „krila”, a njihovo opravdanje za postavljanje te žene jest „vjetar” islama, jer islam okuplja ruku svakoga čovjeka. Žena koja se podiže bila je zatočena u efi još od svoje smrtonosne rane 1798. godine, jer je olovni uteg bio stavljen na otvor efe u kojoj se nalazila. Ali kada započne glazba bogoštovnog obreda Nabukodonozora, dvije žene otpaloga protestantizma i spiritizma uklanjaju olovni uteg i podižu osmu glavu, koja je od sedam.

„Kako se približavamo posljednjoj krizi, od presudne je važnosti da među Gospodnjim oruđima vladaju sklad i jedinstvo. Svijet je ispunjen olujom, ratom i razdorom. Ipak, pod jednom glavom — papinskom vlašću — ljudi će se ujediniti da se suprotstave Bogu u osobi Njegovih svjedoka. Taj je savez učvršćen od strane velikog otpada. Dok bude nastojao ujediniti svoja oruđa u ratovanju protiv istine, on će djelovati kako bi podijelio i raspršio njezine zagovornike. Ljubomora, zla nagađanja, opako govorenje, od njega su potaknuti da proizvedu neslogu i razdor.” Testimonies, volume 7, 182.

Trostruki savez uzdiže papinstvo kao glavu, jer namjeravaju uništiti neželjeni narod.

Jer, evo, neprijatelji tvoji dižu bunu; i oni koji te mrze podigli su glavu. Lukavo su vijećali protiv tvoga naroda i savjetovali se protiv tvojih skrivenih. Rekli su: Dođite, i istrijebimo ih da više ne budu narod, da se ime Izraelovo više ne spominje u sjećanju. Psalam 83,2–4.

Ptica je religija, a „grabljiva ptica s istoka” koju Bog poziva u „čas” nedjeljnoga zakona, kada se objavljuje poruka Ponoćnoga vapaja, jest islam. Zato upravo u onaj čas kada uskršli mrtvi kao stijeg uzlaze na nebo, „treći jao” islama dolazi brzo. Zato Izaija u prvom retku desetoga poglavlja kaže: „Jao” onima koji proglašavaju nepravedne uredbe. „Jao” iz Otkrivenja jest islam, a islam je providnosni sud, ili oruđe, ili šiba (Izaija 10,5) kojom se Bog služi da kazni Sjedinjene Američke Države zato što nameću svetkovanje nedjelje.

Izaija, četrdeset i šesto poglavlje, prepoznaje „grabežljivu pticu s istoka” kao „čovjeka koji izvršava moj savjet”. Taj „čovjek” jest islam, i nazvan je „iz daleke zemlje”, jer je Bog „naumio” suditi Sjedinjenim Državama, a potom i svijetu, zbog nametanja nedjelje, kao što je činio u prijašnjim vremenima s poganskim Rimom i prva četiri trubljenja, a zatim s papinskim Rimom u

petom i šestom trubljenju „Jao“. Njegova je namjera u četrdeset i šestom poglavlju Izaije pozvati „grabežljivu pticu s istoka“, te On obavješćuje svoj narod, koji želi razumjeti Njegov savjet i naum: „Sjetite se prijašnjih stvari od davnine: jer ja sam Bog, i nema drugoga; ja sam Bog, i nema nikoga poput mene, koji od početka navješćujem svršetak, i od drevnih vremena ono što još nije učinjeno, govoreći: Moj će savjet opstati, i izvršit ću svu svoju volju.“

U trećem retku desetoga poglavlja Izaije, Izaija bilježi tri važna pitanja:

A što ćete činiti u dan pohoda i u pustoši koja će doći izdaleka? K komu ćete uteći po pomoć? I gdje ćete ostaviti svoju slavu? Izaija 10,3.

Posljednje pitanje pokazuje da slavna zemlja gubi svoju slavu zbog nepravedne uredbe. Slava Sjedinjenih Država jest Ustav, koji je u potpunosti oboren nedjeljnim zakonom.

„A Ustav jamči narodu pravo na samoupravu, određujući da predstavnici izabrani glasovima naroda donose i provode zakone. Također je zajamčena sloboda vjere, pri čemu je svakom čovjeku dopušteno štovati Boga prema nalogima svoje savjesti. Republikanski oblik vladavine i protestantizam postali su temeljnim načelima nacije. Ta su načela tajna njezine moći i blagostanja.“ Velika borba, 441.

Ustav je taj koji prepoznaje slavu koja je ostavljena u prahu pri nedjeljnom zakonu.

„Kad narod za koji je Bog djelovao na tako čudesan način, i nad kojim je raširio štit Svemogućnosti, napusti protestantska načela te putem svojega zakonodavstva dade priznanje i potporu rimokatolicizmu ograničavanjem vjerske slobode, tada će Bog u svojoj vlastitoj sili djelovati za svoj narod koji mu je vjeran. Tiranija Rima bit će vršena, ali Krist je naše utočište.“ Testimonies to Ministers, 206.

Na Izaijinoj „nepravednoj odredbi“, koja je zakon o nedjelji, slava Sjedinjenih Država nestaje, i ona time odmah odgovara na Izaijino drugo pitanje dok proročki bježi k Ujedinjenim narodima, savezu deset kraljeva iz sedamnaestog poglavlja Otkrivenja, po pomoć da se suoči s napadom islama trećeg „Jao“. Prvo od triju pitanja prepoznaje okvir pustoši zakona o nedjelji koja navodi Sjedinjene Države da započnu svoje sljedeće djelo prisiljavanja cijeloga svijeta da prihvati spoj crkve i države, kako je prikazan ujedinjenjem Ujedinjenih naroda i Katoličke Crkve, s papom koji upravlja tim nesvetim odnosom. Tu pustoš naziva „danom pohoda“. Sve se te proročke stvarnosti usklađuju s Nabukodonozorovom službom posvećenja zlatnoga lika.

Treće poglavlje Daniela nastaviti ćemo u sljedećem članku.

„U povijesti Nebukadnezara i Baltazara Bog govori ljudima današnjice. Osuda koja će u ovaj dan pasti na stanovnike zemlje bit će zbog njihova odbacivanja svjetla. Naša osuda na sudu neće proizaći iz činjenice da smo živjeli u zabludi, nego iz činjenice da smo zanemarili prilike poslone s Neba za otkrivanje istine. Sredstva da se upoznamo s istinom dostupna su svima; ali mi, poput popustljiva, sebična kralja, posvećujemo više pozornosti onome što opčinjava uho, ugađa oku i zadovoljava nepce negoli onome što obogaćuje um, božanskim riznicama istine. Po istini možemo odgovoriti na veliko pitanje: ‘Što mi je činiti da se spasim?’” Bible Echo, 17. rujna 1894.

